Επιστολές σε αδελφό που βρίσκεται σε πειρασμό (Αββάς Δωρόθεος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Ιουνίου, 2011

- ΣΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΠΟΥ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΣΜΟ

- ΣΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ ΣΕ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΛΛΕΣ ΣΥΜΦΟΡΕΣ

- ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΔΕΛΦΟ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΘΕΝΕΣΤΕΡΟ, ΠΟΥ ΤΟΝ ΒΑΣΑΝΙΖΑΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ, ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΣΑΝ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ

Ἐπιστολή Η΄

— Πρῶτα-πρῶτα, παιδί μου, δέν γνωρίζουμε τόν τρόπο πού οἰκονομεῖ ὁ Θεός τή ζωή μας καί ὀφείλουμε νά Τοῦ παραδίνουμε τόν ἑαυτό μας νά τόν κυβερνήσει —πράγμα πού ὀφείλουμε ἀκριβῶς νά κάνουμε καί σ᾽ αὐτήν τήν περίσταση. Γιατί θά δυσκολευτεῖς, ἄν θελήσεις νά κρίνεις μέ ἀνθρώπινα κριτήρια ὅσα σοῦ συμβαίνουν ἀντί ν᾽ ἀφήσεις στό Θεό κάθε μέριμνά σου. Πρέπει λοιπόν, ὅταν σέ περικυκλώνουν θλιβεροί καί πιεστικοί λογισμοί, νά κραυγάζεις στό Θεό: *«Κύριε, οἰκονόμησε αὐτήν τήν ὑπόθεση, ὅπως Σύ θέλεις καί ὅπως γνωρίζεις»*[1]. Γιατί πολλά θέματα τά τακτοποιεῖ ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ διαφορετικά ἀπ᾽ ὅ,τι νομίζουμε ἤ ἐλπίζουμε. Καί οἱ ἐλπίδες πού τρέφαμε γιά μερικά πράγματα, ἀπό τήν πείρα ἀποδείχτηκαν λαθεμένες. Μέ λίγα λόγια, πρέπει νά δείχνεις μακροθυμία τήν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ καί νά προσεύχεσαι καί νά μήν προσπαθεῖς ἤ νά νομίζεις ὅτι μέ ἀνθρώπινους λογισμούς, ὅπως εἶπα, θά ξεπεράσεις λογισμούς δαιμονικούς. Ὁ ἀββάς Ποιμένας ἐπειδή τά γνώριζε αὐτά, ἔλεγε ὅτι ἡ ἐντολή *«νά μή μεριμνήσεις γιά τήν αὐριανή ἡμέρα»*[2] (Ματθ. 6, 34) ἀπευθυνόταν σ᾽ ὅσους βρίσκονται σέ πειρασμό. Ἄν λοιπόν, παιδί μου, πιστεύεις ὅτι αὐτά εἶναι ἀληθινά, ἐγκατάλειψε κάθε δικό σου λογισμό —καί ἄν ἀκόμα εἶναι συνετός— καί κράτησε τήν ἐλπίδα σου στό Θεό. Σ᾽ Αὐτόν πού δίνει περισσότερα ἀπό ὅσα Τοῦ ζητᾶμε ἤ μποροῦμε νά φανταστοῦμε (Ἐφ. 3, 20). Θά μποροῦσα νά σοῦ ἀπαντήσω σ᾽ ὅλα ὅσα εἶπες, ἀλλά δέν θέλω νά ἔλθω σέ ἀντίθεση οὔτε μέ σένα οὔτε μέ τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μου. Τό μόνο πού λέω εἶναι νά στερεωθεῖς στήν ὁδό πού ὁδηγεῖ στήν ἐλπίδα τοῦ Θεοῦ. Γιατί αὐτή ἡ ὁδός εἶναι ἡ πιό ἀσφαλής καί ἡ πιό ἀμέριμνη. Ὁ Θεός μαζί σου.

Ἐπιστολή Θ΄

ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Νά θυμᾶσαι, παιδί μου, αὐτόν πού εἶπε ὅτι *«διά μέσου πολλῶν θλίψεων θά μποῦμε στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν»* (Πραξ. 14, 22), χωρίς νά καθορίζει τό εἶδος τῶν θλίψεων, ἀλλά εἶπε ἀόριστα: *«διά μέσου πολλῶν θλίψεων».* Καί ἔτσι, ἄν ἔχεις ἁμαρτίες, νά ὑπομένεις ὅ,τι σοῦ συμβαίνει μέ εὐχαριστιακή διάθεση καί ἐπίγνωση, σάν νά ἦταν κάτι πολύ εὐχάριστο. Ἄν ὅμως δέν ἔχεις ἁμαρτίες, νά ὑπομένεις τόν πειρασμό σάν κάτι πού σέ καθαρίζει ἀπό τά πάθη ἤ σοῦ γίνεται ἀφορμή νά κερδίσεις τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ὁ φιλάνθρωπος καί φιλόψυχος Θεός, πού ἐπιτίμησε τόν ἄνεμο καί τή φουρτουνιασμένη θάλασσα καί τή γαλήνεψε, νά ἐπιτιμήσει καί τόν πειρασμό σου, παιδί μου, καί νά σοῦ δώσει εὐρύτητα πνεύματος γιά νά γνωρίσεις τίς κακουργίες τοῦ ἐχθροῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή Ι΄
ΣΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ ΣΕ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΛΛΕΣ ΣΥΜΦΟΡΕΣ

— Σέ παρακαλῶ, παιδί μου, νά ὑπομένεις καί νά εὐχαριστεῖς γιά τίς συμφορές πού σοῦ συμβαίνουν ἐξαιτίας τῆς ἀρρώστιας, σύμφωνα μ᾽ ἐκεῖνον πού λέει: *«Ὅλα ὅσα σοῦ συμβαίνουν νά τά δέχεσαι σάν καλά»*, γιά νά ἐκπληρωθεῖ σέ σένα, παιδί μου, ὁ σκοπός τῆς Θείας Προνοίας σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Πάρε λοιπόν κουράγιο καί δυνάμωσε, μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν *«οἰκονομία»* Του γιά σένα. Ὁ Θεός μαζί σου.

Ἐπιστολή ΙΑ΄
ΣΕ ΑΔΕΛΦΟ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΠΕΙΡΑΣΜΟ

— Ὁ Χριστός ἄς σοῦ χαρίσει τήν εἰρήνη Του, ἀδελφέ μου. Προσπάθησε νά πείσεις τό λογισμό σου, ὅτι ὁπωσδήποτε ἐσύ ἔδωσες ἀφορμή στόν πειρασμό, ἔστω καί ἄν πρός τό παρόν δέν μπορεῖς νά βρεῖς γιά ποιά αἰτία σοῦ συνέβη. Κατηγόρησε τόν ἑαυτόν σου, ὑπόμεινε καί προσευχήσου. Καί ἔχω ἐμπιστοσύνη στήν εὐσπλαχνία τοῦ ἀγαθοῦ Δεσπότου Χριστοῦ ὅτι θά διώξει τόν πειρασμό. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶπε: *«Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, πού ξεπερνάει κάθε ἀνθρώπινο νοῦ, θά φρουρήσει τήν καρδιά σας»* (Φιλ. 4, 7).

Ἐπιστολή ΙΒ'
ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Μή σοῦ φαίνεται παράξενο, παιδί μου, ἐφόσον βρίσκεσαι στήν ὁδό πού ὁδηγεῖ στό Θεό, ἄν πολλές φορές πέφτεις πάνω σέ ἀγκάθια καί σβώλους καί ἄλλοτε σέ ὁμαλό ἔδαφος. Γιατί ὅσοι ἀγωνίζονται, ἄλλοτε πέφτουν ἄλλοτε νικοῦν. Ὁ Μέγας Ἰώβ εἶπε: *«Τί ἄλλο εἶναι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου πάνω στή γῆ, παρά μιά συνεχής*

δοκιμασία»; (Ἰώβ 7, 1). Καί κάποιος ἄλλος ἅγιος εἶπε: *«Ἄνθρωπος πού δέν γεύτηκε πειρασμό δέν μπορεῖ νά εἶναι βέβαιος γιά τίς ἀρετές του»* (Σοφ. Σειρ. 34, 10: Ἰακώβ. 1, 12). Γιατί καθώς ἀσκούμαστε στήν πίστη πειραζόμαστε, γιά νά δοκιμαστοῦμε καί νά μάθουμε νά πολεμᾶμε. Ὁ Κύριος εἶπε: *«Πρέπει νά περάσετε μέσα ἀπό πολλές θλίψεις γιά νά μπεῖτε στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν»* (Πραξ. 14, 22),. Ἄς εἶναι λοιπόν βοηθός σας σέ ὅ,τι συναντᾶτε, ἡ ἐλπίδα τοῦ καλοῦ τέλους. Καί ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος, θέλοντας νά μᾶς προετοιμάσει γιά ν᾽ ἀποκτήσουμε ὑπομονή λέει: *«Εἶναι ἀξιόπιστος ὁ Θεός πού σᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι δέν θά σᾶς ἀφήσει νά πειραστεῖτε περισσότερο ἀπ᾽ ὅσο μπορεῖτε, ἀλλά μαζί μέ τόν πειρασμό θά φέρει καί τό ξεπέρασμά του, ὥστε νά μπορεῖτε νά τόν σηκώσετε»* (Α΄ Κορ. 10, 13). Καί ὁ Κύριός μας, ἡ πραγματική Ἀλήθεια πού λέει: *«Σ᾽ αὐτόν τόν κόσμο θά δοκιμάσετε θλίψεις, ἀλλά ἔχετε θάρρος, ἐγώ νίκησα τόν κόσμο»* (Ἰωάν. 16, 23), ἄς εἶναι ἡ παρηγοριά σου. Αὐτά νά μελετᾶς, αὐτά νά τηρεῖς. Νά ζεῖς μέ τή μνήμη τοῦ Κυρίου, καί ἡ ἀγαθότητά Του, θά σέ βοηθάει σέ ὅλα, παιδί μου, γιατί εἶναι ἐλεήμονας καί γνωρίζει τήν ἀδυναμία μας. Αὐτός θά ἐπιτιμήσει τά κύματα καί θά ξαναφέρει γαλήνη στήν ψυχή σου μέ τίς εὐχές τῶν Ἁγίων Του.

Ἐπιστολή ΙΓ΄
ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Ὅπως ἀκριβῶς οἱ σκιές ἀκολουθοῦν τά σώματα, ἔτσι καί οἱ πειρασμοί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Γιατί, ὅπως λέει ὁ Μέγας Ἀντώνιος[3], ὅποιος δέν γεύτηκε πειρασμούς δέν θά μπεῖ στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μήν ἀπορήσεις λοιπόν, παιδί μου, ἄν συναντήσεις θλίψεις καί πειρασμούς, ἐνῶ ζητᾶς συμβουλές γιά τή σωτηρία τῆς ψυχῆς σου. Ἀλλά νά ὑπομένεις ἀτάραχα καί νά προσεύχεσαι, εὐχαριστώντας τό Θεό, πού ἀξιώνεσαι νά πειραστεῖς, γιά χάρη τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, γιά νά γυμναστεῖ καί νά δοκιμαστεῖ ἡ ψυχή σου. Ὁ ἀγαθός Θεός νά σοῦ χαρίσει πνευματική ἀγρύπνια καί ὑπομονή στόν καιρό τοῦ πειρασμοῦ.

Ἐπιστολή ΙΔ΄
ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Πολύ καλά ἐννόησε ὁ Ἀββᾶς Ποιμένας ὅτι ἡ ἐντολή νά μή μεριμνήσει κανείς γιά τήν ἐπόμενη ἡμέρα, ἔχει δοθεῖ σέ ἄνθρωπο πού βρισκόταν σέ πειρασμό. Καί τό *«ἄφησε στό Θεό τή μέριμνα γιά σένα»* (Ψαλ. 54, 23) στό ἴδιο ἀποτέλεσμα ὁδηγεῖ. Ἀπομακρύνσου λοιπόν, παιδί μου, ἀπό τούς ἀνθρώπινους λογισμούς καί κράτησε τήν ἐλπίδα σου στό Θεό, πού κάνει πολύ περισσότερα ἀπ᾽ ὅσα νομίζουμε. Καί ἡ ἐλπίδα στό Θεό θά σέ ἀναπαύσει. Ὁ Κύριος νά σέ βοηθήσει, παιδί μου, μέ τήν εὐχή τῶν ἁγίων. Πρέπει λοιπόν ν᾽ ἀπομακρυνόμαστε ἀπό τέτοιου εἴδους λογισμούς, γιατί δέν εἴμαστε βέβαιοι, ἄν αὔριο ζοῦμε.

Ἐπιστολή ΙΕ΄

ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Εἴμαστε δημιουργήματα τοῦ ἀγαθοῦ καί φιλάνθρωπου Θεοῦ πού εἶπε: *«Ζῶ ἐγώ, λέει Κύριος, καί δέν ἐπιθυμῶ τό θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλά θέλω νά μετανοήσει καί νά ζήσει»* (Ἐξ. 33, 11). Καί πάλι: *«Δέν ἦρθα νά καλέσω σέ μετάνοια τούς δικαίους, ἀλλά τούς ἁμαρτωλούς»* (Ματθ. 9, 13). Ἄν λοιπόν εἶναι ἔτσι, καί ἔτσι πιστεύουμε, ἄς ἀφήσουμε στόν Κύριο κάθε μέριμνα, γιά μᾶς καί τή ζωή μας, καί Αὐτός θά μᾶς διαθρέψει (Ψαλ. 54, 23), δηλαδή θά μᾶς σώσει. Γιατί Αὐτός ἐνδιαφέρεται γιά μᾶς. Αὐτός νά παρηγορήσει καί τήν καρδιά σου, παιδί μου, μέ τίς εὐχές τῶν ἁγίων.

Ἐπιστολή ΙΣΤ΄
ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΔΕΛΦΟ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΘΕΝΕΣΤΕΡΟ,
ΠΟΥ ΤΟΝ ΒΑΣΑΝΙΖΑΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ,
ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΣΑΝ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ.

— Στό Ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀδελφέ μου, δέν ἔχουμε κανένα δικαίωμα πάνω στόν ἀδελφό μας. Γιατί τό κακό πού ἔγινε πρέπει νά τό ξεπεράσουμε καί νά τό καταπιοῦμε μέ ἀγάπη. Κανείς δέν μπορεῖ νά πεῖ στόν πλησίον: *«Γιατί δέν μέ ἀγαπᾶς;»* Ἀλλά αὐτός μέ πράξεις ἀγάπης ἑλκύει τόν πλησίον καί τόν προκαλεῖ νά τόν ἀγαπήσει. Σχετικά δέ μέ τίς σωματικές καί ὑλικές ἀνάγκες, ἄν κάποιος εἶναι ἄξιος ν᾽ ἀναπαυτεῖ, ἀκόμα καί σέ καρδιά Σαρακηνῶν δίνει πληροφορία ὁ Θεός νά τόν ἐλεήσουν ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες του. Ἄν ὅμως δέν εἶναι ἄξιος ἤ δέν εἶναι γιά τό συμφέρον τῆς ψυχῆς του νά παρηγορηθεῖ στόν καιρό τῆς δοκιμασίας του, τότε καί ἄν ἀκόμα δημιουργήσει καινούριο οὐρανό καί καινούρια γῆ, δέν θά βρεῖ ἀνάπαυση[4]. Πάνω σ᾽ αὐτό πού λές, ὅτι δηλαδή δίνεις βάρος στούς ἀδελφούς, εἶναι σάν νά ὁμολογεῖς τό δικαίωμά σου. Γιατί κανένας δέν μπορεῖ νά πεῖ ὅτι βαραίνει τόν πλησίον του, πού θέλει νά σωθεῖ, ὅταν τοῦ δίνει τήν εὐκαιρία νά ἐκτελέσει τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος μισεῖ ὅσους τόν προσβάλλουν, μισεῖ τήν πραότητα. Ὅποιος ἀποφεύγει αὐτούς πού τόν στενοχωροῦν, ἀποφεύγει τήν ἀνάπαυσή του *«ἐν Χριστῷ»*. Ὁ φιλάνθρωπος Θεός νά μᾶς σκεπάσει μέ τή Χάρη Του, παιδί μου, μέ τίς εὐχές τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

Σημειώσεις:

1. *«Ἠρώτησάν τινες τόν Ἀββᾶν Μακάριον, λέγοντες· Πῶς ὀφείλομεν προσεύχεσθαι; Λέγει αὐτοῖς ὁ γέρων· Οὐκ ἔστι χρεία βατολογεῖν, ἀλλ᾽ ἐκτείνειν τάς χεῖρας, καί λέγειν· Κύριε, ὡς θέλεις καί ὡς οἶδας, ἐλέησον.*

Ἐάν δέ ἐπίκειται πόλεμος· Κύριε, βοήθει· Καί Αὐτός οἶδε τά συμφέροντα, καί ποιεῖ μεθ᾽ ἡμῶν ἔλεος».

(Ἀβ. Μακ. P.G. 65, 2696).

2. *«Ἠρωτήθη ὁ Ἀββᾶς Ποιμήν, ὅτι εἰς τίνα ἔρχεται ὁ λόγος ὁ γεγραμένος, ὅτι ΄Μή φροντίσητε περί τῆς αὔριον΄. Λέγει αὐτῷ ὁ γέρων: Πρός ἄνθρωπον ὄντα ἐν πειρασμῷ καί ὀλιγωροῦντα ἐρρήθη, ἵνα μή φροντίσῃ λέγων: Πόσον χρόνον ἔχω ἐν τῷ πειρασμῷ τούτω; ἀλλά μᾶλλον λογίσηται, λέγων καθ᾽ ἑκάστην τό σήμερον».*

(Ἀβ. Ποιμ. P.G. 65, 353Ψ).

3. *«Οὐδείς ἀπείραστος δυνήσεται εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἔπαρον γάρ, φησί, τούς πειρασμούς, καί οὐδείς ὁ σωζόμενος».*

(Ἀβ. Ἀντ. P.G. 65, 77Α)

4. Ἀβ. Ποιμ. P.G. 65, 333.

(Ἀπό *τό βιβλίο «Ἀββᾶ Δωροθέου Ἔργα Ἀσκητικά.», Ἐκδ. «*ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ*», Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου,* Καρέας, 2000)

(Πηγή: Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ)